

Noticiari

Rectificant unes errades. — En el darrer número del BUTLLETÍ, corresponent al mes de setembre i a l'anunci de la casa "Chemirosa Ibèrica, S. A.", productes "Vitophós", hi aparegueren unes errades d'impremta que per la seva importància interessa d'aclarir.

Així, allà on diu "Els seus efectes antireumàtics, antineurítics i hemoglobínogens són especialment poderosos", ha de dir: "Els seus efectes *antiraquítics*, etc."...

I en altre lloc, on expressa: "Només l'absència absoluta en el "Vithophós" de substàncies heterogènies, talment com la reducció del fòsfor vegetal, indissoluble en la seva forma soluble fan impossible la seva completa absorció i assimilació a l'organisme", ha de llegir-se, "Només l'absència absoluta en el "Vithophós" de substàncies heterogènies, talment com la reducció del fòsfor vegetal indissoluble en la seva forma soluble fan *possible* la seva completa absorció i assimilació a l'organisme."

Ens creiem en el deure d'oferir aquesta rectificació a la casa anunciadora a la qual preguem de perdonar-nos aquesta involuntària equivocació.

* * *

Llibres rebuts. — "Acció preventiva del Bacteriòfago específic frente a la fiebre tifoidea experimental". - Santiago Vivancos y Ferrés. - Tesis del grado de Doctor. - 1929.

Una bona tesi, no en va qualificada pel tribunal amb nota de "Sobresalient". Té allò que haurien de tenir totes, la nota personal, nascuda del treball i de la perseverança.

Com introducció, s'ocupa l'autor, en fer un resum històric de la febre tifoide, ocupant-se dels treballs d'En Bretonneau i Louis en la primera meitat del segle XIX. Assenyala com en Bretonneau va assenyalar la importància de les plagues de Peyer amb les seves lesions ulceroses com manifestacions anatomo-patològiques de la malaltia i afirma la individualitat i especificitat d'ella, comparant-la a una febre eruptiva amb localització ele-

mental en el budell prim, donant-li el nom de *dienteritis*, que més tard va transformar en *Trousseau* en *dolienasteria*.

En Sarús, en 1829, després d'investigacions pacients, diu l'autor, va fixar amb perfecte precisió els caràcters clínics i anatomo-patològics d'aquesta malaltia a la qual va donar el nom de febre tifoide

Assenyala amb tot detall els esforços fets pels autors per explicar-se l'etiologia d'aquesta malaltia, ja perfectament individualitzada,, citant i estudiant les teories de la intoxicació (Stich, Parum, Hiller, Potersen, Gautier), de la infecció Leuret, Gendron, Bretonneau, Bricheateau, Piedvadre, Budd, Gintrae), de la putrefacció (Murchisson), de la localicista (Pettenkoffer), de l'especificitat i contaginitat o teoria de Budd.

Amb el descobriment de l'agent productor, en l'era antisèptica, va néixer el veritable coneixement de la infecció elestiane amb les seves formes i variants, essent la febre tifoide una de les seves modalitats.

En un segon capítol, tracta de la producció experimental de la febre tifoide, assenyalant, amb tot detall, tots els esforços fets en aquest sentit, terminant-lo amb els treballs d'En Besredka, en utilitzar la bilis com a mitjà de disminuir la resistència del conill i del conill-porquí a la infecció tífica.

En un tercer capítol estudia el bacteriòfag començant des dels treballs d'En Krime i Pausini fins als d'Herelle, entenent per bacteriòfag al principi tífic, susceptible de reproduir-se en el curs de la seva acció i condensat en forma de partícules vives.

En el quart capítol, indica com els investigadors atrets per la qualitat protectora dels bacteriòfags al front dels distints gèrmens productors de malalties infeccioses, han intentat d'escatir i mesurar llur vàlua. Existint discordança entre ells, l'autor va voler tenir criteri personal dintre el cercle de la febre tifoide, presentant després d'u-